

MYSTERIET OM MARY CELESTE

Dette mysterium er tit blevet sat i forbindelse med Bermuda Trekanten, selvom at skibet blev fundet langt væk fra området og sandsynligvis ikke havde været i nærheden af Bermuda Trekanten.

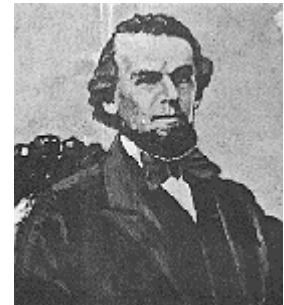
Skibet blev bygget som en modificeret brig i Nova Scotia i 1861. Skibet vejede 280 T og havde en længde på 32,5 m.

Skibet blev døbt "Amazon" og var i de første 10 år involveret i en række uheld og gled fra den ene ejermand til den anden.

Til sidst gik skibet på grund og på en auktion i New York i 1868 blev det opkøbt, repareret og indregistreret som amerikansk skib under navnet "Mary Celeste". Ejermændene var: James H Winchester,

Sylvester Goodwin og Kaptajn Benjamin Spooner Briggs.

I 1872 fik skibet ny kaptajn. Benjamin Briggs, en erfaren kaptajn på 37 år og med tre andre kommandoer bag sig, havde netop etableret sig selv og var blevet gift med hans kone Sara. Han havde to børn, Arthur og Sophia. Kaptajn Briggs selv var efter mange år på havet, ifølge rygterne, blevet træt af livet til søs, og havde planer om snarrest at slå sig ned på landjorden.

Kaptajn Briggs

I november 1872 stod Mary Celeste og ombord var Kaptajn Briggs, hans kone og datter samt besætning.

Besætningen var:

Navn	Rang	Nationalitet	Alder
Benj. S. Briggs	Captain	American	37
Albert C Richardson	Mate	American	28
Andrew Gilling	2nd Mate	Danish	25
Edward W Head	Steward & Cook	American	23
Volkert Lorenson	Seaman	German	29
Arian Martens	Seaman	German	35
Boy Lorenson	Seaman	German	23
Gotlieb Gondeschall	Seaman	German	23

Passagererne var:

Navn	Rang	Alder
Sarah Elizabeth Briggs	Captains Wife	30
Sophia Matilda	Briggs Daughter	2

Lasten var råalkohol og vin som skulle fragtes til Italien.

Ifølge logbogen, var skibet i fin stand ved afrejsen og resten af mandskabet havde alle status af at være pligtopfyldende, pålidelige og dygtige sømænd.

Det er også alt hvad der stort set vides om sagen, som egentlig er et banalt forlis, hvor besætningen har forladt skibet, dog uden egentlig at efterlade spor der kan forklare hvorfor. Historien kunne nemt være gået i glemmebogen, hvis ikke det lige var for forfatteren Arthur Conan Doyle (Ja! Det ham med Sherlock Holmes) som beskæftiger sig med Mary Celeste i en kort novelle i 1884. Derefter var legenden og mysteriet skabt.

Kort fortalt sker der følgende:

Mary Celeste bliver fundet, drivende omkring uden besætning eller passagerer. Da skibet bliver bordet kan der ikke ses nogle antydninger om hvorfor skibet er blevet forladt, hvilket er en del af mysteriet.

Der findes mange forskellige historier om Mary Celeste og inden vi kommer til de egentlige facts, vil jeg lige fortælle historien, som den findes i legenderne, på internettet og andet.

Mary Celeste.

Historien og sagen er en af de mest kendte i Bermuda Trekantens historie. Besætningen på skibet Dei Gratia fandt Mary Celeste, på åbent hav. Skibet var forladt af besætning og passagerer.

Skibene forlod begge New York med fælles kurs imod Italien. Kaptajnen noterede sig Mary Celestes lidt ujævne opførsel og bordede skibet. Mary Celeste blev fundet i perfekt stand, med sejlet sat perfekt og uden besætning. Det eneste der manglede var een redningsbåd.

Herfra ændrer historierne sig idet at nogle er blevet pyntet med fundet af blodige sværd under kaptajnen seng eller at besætningen simpelthen er blevet bortført af UFOer.

Nogle mener at besætningen er blevet skyllet overbord af en stor bølge. Andre har den teori at Mary Celeste kom et andet skib til undsætning og fik overfyldt sin redningsbåd, så den kænterede. Og en interresant ide er at besætningen på Dei Gratia simpelthen overtog skibet med vold, med henblik på at tage skibet i prise* .

*At tage et andet skib i prise er hvis man finder et forladt skib, der enten har revet sig løs af fortøjning og er uden besætning. Derved at kan skibet blive bragt til kaj, hvor ejermanden kan købe skibet tilbage, som en slags findeløn, der udmåles ud fra skibets værdi og last. Hvis ejermanden ikke vil kendes til sagen kan skibet lovligt sælges til trediemand.

Det er så historien i dens nøgne form, uden forskellige "krydderier". Men hvad vides egentlig om hele sagen...altså de tørre facts:

1. Mary Celeste sejlede fra New York den 7 November 1872 med retning imod Italien, med en last på 1700 tønner rå amerikansk alkohol. Alkoholen var ejet af Meissner Ackermann & Co og havde en værdi af ca. \$35000. Selve fragten havde en værdi af \$3500 og selve skibet stod i en værdi af \$14000. Lasten var forsikret i Europa og selve forsendelsen var forsikret i Atlantic Mutual Insurance Company of New York. Skibet selv var forsikret i et amerikansk kompani.
2. D. 15 November 1872 afsejler skibet Dei Gratia fra New York med samme destination som Mary Celeste.
3. Om aftenen, d. 5 December 1872, halvvejs mellem Azorerne og Portugal indhenter Dei Graia, et andet skib. Kaptajnen på Dei Gratia Kaptajn Morehouse, genkender skibet som Mary Celeste. Morehouse kender Kaptajn Briggs og havde spist middag sammen med ham kort før Mary Celeste afrejste. Kaptajn Morehouse var forundret over at Mary Celeste syntes at være ude af kontrol, idet at han kendte Briggs som værende en god sømand. Der

var ingen nødsignaler fra skibet, og efter at have ventet i ca. To timer besluttede Kaptajn Morehouse at borde Mary Celeste.

4. Mary Celeste blev fundet i sødygtig stand og det generelle indtryk var at skibet måtte have været forladt i hast. De havde efterladt deres olieskinsjakker og støvler. Morehouse' indtryk er at skibet er blevet forladt i panik. Kronometeret og sekstanten kunne ikke findes på skibet.
5. Den sidste indskrivelse i logbogen var d. 25 November, hvor Mary Celeste ifølge logbogen var nær St. Mary i Azorerne.
6. Oliver Deveau, fra Dei Gratia, var leder af gruppen der bordede Mary Celeste. Han fandt at en af pumperne var ude af drift og måtte benytte sig af den anden, da han sejlede skibet til Gibraltar. Han fandt også at frontlugen var åben og andre luger var ligeledes åbne, hvilket havde forårsaget at en del vand kunne findes på de underliggende dæk. Skibets ur og kompas var ødelagt. Ifølge sørettens papirer fandt han ingen tegn på alkoholindtagelse og lasten så ud til at være urørt.
7. Søretten kunne også fastslå at der var kommet meget vand ind i skibet. Ikke faretruende, men nok til at meget var blevet gennemblødt. Ligeledes kunne det rapporteres at køkkenet var i dårlig stand. Ovnen var blevet forskubbet og meget køkkenudstyr var spredt i køkkenet.
8. Et andet besætningsmedlem fra Dei Gratia, kunne berette at der ikke blev fundet nogle redningsbåde. Han vidste dog ikke hvor mange både der skulle være, men kunne forsikre at der måtte have været en redningsbåd, bundet fast ved hovednedgangen.
9. Da lasten af alkohol blev losset i Genova i Italien, kunne man konstatere at der var 9 tønder der var tomme. (Det skal dog noteres at den type alkohol er udrikkelig)
10. Et tov hang ud over rælingen og rebet var knækket.
11. Ifølge de meteorologiske optegnelser fra området på den tid, passerede et stormvejr Azorerne den 24 og 25 November 1872. Derefter kom der en koldfront og vinden skiftede fra Sydvest til Nordvest. Vindstyrken var 7 hvilket svarer til stiv kuling. Det svarer også overens med Dei Gratia's logbog hvor Kaptajn Morehouse har angivet at der var hårdt vejr 6-7 dage før de fandt Mary Celeste. Ifølge den logbog løjede det dårlige vejr af tidligt den 4. Dvs. Dagen før man fandt Mary Celeste.
12. Der blev ikke fundet tegn på vold på Mary Celeste, såsom blod.

Der har også i mange versioner historien verseret et rygte om et blodigt sværd, der alt efter historiefortælleren, blev fundet forskellige steder på skibet. Men som sagt blev der ikke fundet blod, men der blev faktisk fundet et sværd, der var blodrødt af rust. Om det så var fordi at sværdet var et billigt sværd, der hurtigt rustede efter sit dog korte ophold i det fugtige miljø, eller at sværdet måske blot var et gammelt rustent klenodie, vides ikke med sikkerhed. Det vides dog at det ikke var blod men rust.

Hvad der skete på skibet kan der kun gættes om. Men en forklaring kunne være at den ødelagte pumpe havde gået i stykker og besætningen troede at skibet derved ville synke, eller at besætningen havde kunne lugte alkoholen og havde troet at lasten var ved at eksplodere, hvilket godt kunne have fået alle til at forlade skuden i al hast. Samtidigt har besætningen kunne høre evt. tønder rulle rundt i lastrummet. Det var jo dårligt vejr. De har så surret redningsbåden fast til skibet og har drevet bag det på tryk afstand, så de kunne være i sikkerhed hvis skibet skulle eksplodere. Hvis der så er kommet en stor bølge som strammede rebet så meget at det knækkede, har besætningen i den lille redningsbåd været prisgivet. I det hele taget har det været noget af en kamp at holde redningsbåden på ret køl i vejrforhold der svarer til Stiv Kuling.

Denne forklaring bringer svar til stort set de fleste facts: Det rustne sværd og vandet i skibet skyldes det dårlige vejr. De tomme alkoholtønder kunne skyldes skader på lasten som følge af kraftig søgang. Det knækkede reb, som kan give en ide om at mandskabet havde prøvet at beholde kontakt til Mary Celeste i det tilfælde at skibet ikke eksploderede. De åbne luger er måske resterne af et tidligt forsøg på at lufte alkoholdunsterne ud.